

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravnistvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristočna pet t-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 36.

Ljubljani, v soboto 14. februarija 1891.

Letnik XIX.

Kandidatura grofa Hohenwarta.

Ko je počil glas, da so razpisane nove volitve za državni zbor, tedaj so jele posamezne stranke precej računati, káko da bode lice novi državni zbornici. Nemški liberalci so radostno naznanjali svojim čitateljem vest, da vodja desnice grof Hohenwart ne bo več kandidiral za državni zbor ter smatrali to kot znamenje, da pri premenjeni vladi grof Taaffe več ne računa na desnico. In nekaj je moralo biti resnice na tem, ker se je Hohenwart res izjavil, da ne kandiduje več za državni zbor. — A položaj se je hitro spremenil. Najvišji krogi so izrazili željo, da naj grof Hohenwart zopet pride v državni zbor in tako je on naznanil v Ljubljano, kjer je bil dosedaj izvoljen za državnega poslanca, da zopet vsprejme kandidaturo za državni zbor.

Grof Hohenwart zasluži popolno, da si ga Kranjska zopet izbere za svojega zastopnika. Zato govoré nastopni razlogi:

Znano je, da je bil grof Hohenwart vo dja dosedanje večine državnega zbora, v kateri so bili tudi slovenski državni poslanci. Priznано je, da bi nikdo drugi v državnem zboru ne bil mogel tako različnih elementov na desnici združevati v večino, kakor je to storil grof Hohenwart s svojim vplivom in s svojo državniško skušenostjo.

Večina ta v državnem zboru je bila Slovincem naklonjena, to spričujejo njeni člani, slovenski državni poslanci, to pričajo blagodejne spremembe na Kranjskem v postavodajalnih zastopih, pri uradih in deloma tudi v šoli. — Zate vspehe ima največ zaslug grof Hohenwart.

Priznано je, da bo Avstrija le tedaj srečna in mogočna, ako bo zadovoljila vse svoje narode ter jim dala po ustavi zagotovljene jim pravice. To pa je le tedaj mogoče, ako se omejuje centralizem in ako se vedno bolj vresničujejo avtonomistiška načela, katera v prvi vrsti zastopa grof Hohenwart, ne le kot vodja poslancev, marveč tudi kot bivši minister.

Slovenski državni poslanci potrebujejo, ker jih je le neznatna peščica, za neseljivih zaveznikov v državnem zboru. In ti zanesljivi zavezniki so bili vsi oni poslanci, katere je družil okoli sebe grof Hohenwart.

Nikdo ni bil bolj vesel, kakor nemški liberalci, naši smrtni sovražniki, ko so zvedeli, da grof Hohenwart ne kandiduje za državni zbor. Pač gotovo zato, ker so se upali s tem iznebiti najnevarnejšega nasprotnika. Zato pa moramo konservativni Slovinci še z večjo radostjo pozdravljati novico, da Hohenwart kandiduje, in delovati na to, da bomo temu slavnemu avstrijskemu domoljubu, Slovanom prijaznemu državniku, skazali svoje zaupanje s tem, da ga soglasno volimo v državni zbor.

Kje pa naj izvolimo grofa Hohenwarta? — V sedanjih razmerah je najprimernejše v Ljubljani. In sicer zato, ker je:

1. grof Hohenwart rojen Ljubljančan;
2. ker je že sedaj bil zadnjih šest let poslanec ljubljanskega mesta;
3. ker ni nobenega vzroka, zakaj da bi menjal svoj dosedanji volilni okraj;
4. ker se do sedaj še ni oglasil nobeden drug kandidat za Ljubljano;
5. prihodnji razvoj stolnega mesta Ljubljane je v mnogem odvisen od tega, kdaj da se reši vpra-

šanje o izsuševanju ljubljanskega barja. Ker pa je to delo spojeno z velikanskimi troški, zato treba, da ima Ljubljana vplivnega in veljavnega zastopnika na Dunaji pri vladi, ki bo delal na to, da država prevzame večino troškov na svoj račun, ter tako deželi Kranjski, stolnemu mestu Ljubljani in revnim barjanom zmanjšal potrebne troške, ob jednom pa preskrbel barjanom širnega rodovitnega polja in stolnemu mestu zdravjšega ozračja. — V ta namen bi si Ljubljana ne mogla poiskati boljšega in veljavnejšega zastopnika, kakor je grof Hohenwart. On vživa pri cesarju popolno zaupanje, in kot tak zasluži tudi naše zaupanje.

Prepričani smo, da bodo ljubljanski volilci, ko zvedó željo najvišjih krogov, da naj odlični državnik grof Hohenwart zopet kandiduje v državni zbor, svojemu bivšemu poslancu skazali zaupanje ter ga v Ljubljani soglasno volili za svojega poslanca v državni zbor.

Kakovi naj bodo naši državni poslanci?

II.

„Narod“ se izgovarja, da je pri nas veliko pomanjkanje primernih kandidatov, in hoče menda s tem dokazati, da naj odpošljemo še tri ali štiri uradnike na Dunaj. Ko pa bi morali to storiti in poslati večino uradnikov v državni zbor, in sicer takih uradnikov, ki bi hodili v zbornico po končanem sejah, sicer pa v črnem fraku in s cilindrom pod pazduho po ministerskih pisarnah, kjer se predvajo klini na uradniški lestvi, — potem bi bilo pač bolje, da ne volimo nobenih poslancev, in naj nam vlada sama po svoji milosti ali nemilosti deli dobrote, ali pa nas pusti stradati ob suhih skorjah ovsenega kruha.

LISTEK.

Nedeljske misli.

XVIII.

Štridesetdnevni post je prevzel gospodarstvo veselemu predpustu in izpremenil kar čez noč mesene klobase v suhe in pravcate postne preste, s katerimi se bomo bavili v tej dolgočasni dóbi. Naši vrlo narodni in napredni filologi, ki se osobito v poslednjem času vestno bavijo s travestijo našega maternega jezika, gotovo še niso jedini, zakaj zovemo Slovinci najbolj veseli čas v letu predpust, kar brez dvoma ni opravičeno, in takoj sledečo dóbo pa še bolj prozajski: post.

Akoravno ni Sviftijanec gradovan in zaradi tega nezmojljiv jezikoslovec, je že davnaj premišljeval, kako dati novo ime naši spaki „predpustu“ in ga prekrstiti, ker smo Slovinci posta najboljše vajeni, vsaj v „predpost“ ali kaj jednakega, da nas spominja v bodoče tudi naša poskočna dóba sledečega jej pepelnega posta.

In osobito letos se je potresal že v grešnem predpustu v obilici pepel na naše osobne in narodne grehe.

Naša visoka vlada je že popepelila baš pred budgetnim „balom“ naše gg. poslance ter jim zaprla pred nosom dvorna plesišča, ministerske čaje, n klubove „piknike“, da so morali v najhujši in

najbolj dolgočasni zimi k domačim Penatom, katerih vreteno prede baš zdaj novo nit, ki popelje zopet redke srečne v državni labirint k nevesti Penelopi, da para potem vse dolgo leto pisano preprogo svojih novih nadepolnih svatov.

Kdo bi ne bil točil zaradi tega tudi že v svatovskem letošnjem predpustu ali predpustu v superlativu ali kakor čitamo v romanih, v potokih solze, saj trdi Brehm, da se jočejo celé krokodili in debelokožci sloni v mesečnih nočéh brez nam razumljivega vzroka, in jok zapuščenih Ahilejevih konj po palih junakih je v istini izmej najbolj ginljivih slik v Ilijadi.

Zato je naravno, da smo se poslovlili osobito mi Slovinci z lahkim in celó poskočnim srcem od rogatega Pusta in da nas je spremil celó nekakov homeriški posmeš na ustnah v dóbo prest in pepela, saj iz poslednjega se nam rodi v kratkem nov Fenis naših bodočih narodnih Ahilejev.

Dočim se torej mi osrednji Slovinci ne bojimo, da nas čaka daljši kakor tristopetinšestdesetdnevni narodni post tudi v bodoče, preti našim bližnjim sosedom ob Rinži veliko večja sreča. Poslednjim se pa izkazuje tudi v istini neopravičena protekcija in dobrovoljnost.

Znano je namreč, da je deloval že ranjki šolski nadzornik Pirker, da dóbi Kočevje iz tehtnih vzrokov stalno garnizijo, sedanji gosp. ondotni okr. glavar jim je oskrbel v minolem letu nemške pridige in njegov koncipist g. Pirec jim bajé vsiljuje morda

na škodo njihovega in svojega klasičnega nemštva celó kočevski jezik, katerega se je on neki v kratkem tako priučil, — da je nenadno zaslovel po njem po vsej Sloveniji.

Prav tako! „Kolikor jezikov človek zná, toliko móž velja“, pravi pregovor.

Po tem izkušnem receptu bi se tudi Slovinci sploh lahko povzdignili na višjo stopinjo moči in slave — ko bi se namreč ne branili osobito na poštah pečatih tako silno nemščine, dočim nas ne strašijo prav nič v slabi nemščini objavljene „Kundmachunge“ na ljubljanskem „rotovžu“ in po drugih uradnih črnih tablah.

Smešno je tudi, da sta — ker že govorimo o poštah pečatih — zagrešila sedanji gosp. poštni ravnatelj in njegov komisar vse ravnopravnostne pregrebe pri nas, dočim se je imenoval zapored njegov vsemogočni prednik bajé zaradi tega, ker je vedno trdil, da imamo Slovinci vsega v izobilji, le posojilnic premalo, častnim občanom po Slovenskem in nepozabljivim častnim članom pošarskih kreditnih zavodov.

Neopravičeno bi bilo torej žalovati po prestarem „narodnem pustu“, po praznih piskrih, katere smo greli doslej pri navdušenji in vspehih narodnostne parlamentarne večine.

Umestno je tudi, da se nam rodé novi vladni in zastopniški politiški kuharji, ki naj ali prekubajo vendar enkrat še vedno neužiten devetnajsti odstavek, ali pa naj razbijejo naše prazne lonce, da

Mi potrebujemo zastopnike na Dunaji, ki ne bodo iskali le svojih koristij, zloznega življenja in prijetnih zabav, temveč odkrivali najvišji gospódi pri „zeleni mizi“ rane na našem narodnem telesu in potrebe za pravi razvoj našega naroda itd.

To je, kar naglašamo in moramo zahtevati od svojih poslancev; prepričani smo, da se z nami strinjajo vsi resni in trezni domoljubi, če jih ne motijo prijateljske zveze s tem ali onim kandidatom.

Sploh pa dvomimo, da bi se ne našli za prazna mesta primerni in nezavisni kandidatje. Obupati bi morali nad napredkom našega naroda, ko bi ne mogli dobiti itak skromnega števila požrtvovalnih móž, ki bi hoteli posvetiti svoje moči jedino le blaginji naroda. To bi bil naš politični bankrot. Niti z nemško delavsko stranko mogli bi se meriti v požrtvovalnosti, ki na svoje troške pošilja svoje zastopnike v Berlin.

„Narodov“ člankar pa nas hoče učiti tudi logike; a reči moramo, da tega nauka od njega najmanj potrebujemo. Ko bi bil on pazno čital, kar smo mi pisali, in dobro premislil vse razmere, prepričal bi se, da ni v našem članku tistega logičnega skoka, katerega nam predbaciva. Trdili smo, da uradniki navadno podpirajo vlado, pa tudi, da grof Tasffe ni poseben prijatelj uradniških kandidatur.

Iz tega pa nikakor še ne sledi, da bi se grof Tasffe moral navduševati za Mladočehe. Kot načelnik politične uprave ne more želeti, da bi politični uradniki silili v državni zbor, ker trpi vsled tega uprava sama. Njemu je pač na tem, da dobí večino, ki ga bode podpirala, in sicer večino, ki bode v resnici izražala mišljenje in potrebe avstrijskih narodov. Torej mi ne umemo, zakaj bi sploh ne smeli govoriti o uradniških kandidaturah, če to osobito v sedanjih razmerah zahtevajo koristi slovenskega naroda.

Po volitvah o tem govoriti, bilo bi pač prepozno. Sicer pa se je proti uradniškim kandidaturam izreklo toliko veljavnih politikov, da nas prav nič ne prepričajo o nasprotnem mnenju gospodje v „Gospodskih ulicah“. Le čudimo se, da se list, ki se večkrat rad pobaha s svojim svobodoljubjem, sploh še more navduševati za uradniške kandidature. Sotrudniki „Slov. Naroda“ bodo sami pritrčili, da so včasih o tem vprašanji drugače sodili.

Pomenljivo je, da se je „Narodov“ člankar nekako izognil glavni stvari. Pričakovali bi bili, da bode naše argumente proti uradniškim kandidaturam izpodbijal s tehtnimi razlogi. Ker pa tega ni storil, moramo si pač misliti, da sam ni bil preverjen, ali je njegovo stališče utemeljeno in slovenskemu narodu koristno, in da je uradniške kandidature zagovarjal le iz posebnih strankarskih ozirov, katere pa je zamolčal.

„Narodov“ člankar naposled privleče na dan grozno strašilo — versko šolo ter piše: „Isto tako so baš sedaj popolnoma neumestne vse deklamacije in rodomontade o verski šoli. Na to salo ne privabite nobene še tako gladne miši. Ako doslej, ko je desnica imela večino, neste verske šole spravili pod

streho, je tudi sedaj ne bodete, ko so tako rekoč že levičarji gospodarji položaja. Verska šola izginila bode za več let z vidika, ob volitvah pa ni drugega nego obrabljena vaba, v katero ne bode kavnil niti najpriprostejši kalin.“

Ne res, jako duhovito! O verski šoli smo že toliko pisali, da hočemo danes le to naglašati, zakaj so pač izjavili se za versko šolo vsi slovenski poslanci na lanskem shodu v Ljubljani. Zakaj, vprašamo dalje, so v Ljubljani bivajoči deželni in bivši državni poslanci brez izjeme nedavno podpisali volilni oklic, v katerem se govori o ljudski šoli na verski podlagi? Ali so pristaši radikalnega glasila pritrčili verski šoli le iz šale? No, potem jih ne moremo imenovati resne politike. Ali pa morda dotični gospodje nimajo nobene veljavne besede več pri vredništvu najstarejšega dnevnika, in je resnična govorica, da imajo v odboru „Narodne Tiskarne“ odločilno besedo mlajši odborniki, ki so načelni nasprotniki verske šole? Da bi vredništvo delalo in pisalo proti odborovi volji, tega si ne moremo misliti.

Po „Narodovem“ mnenju verska šola ni pereče vprašanje. O tem se ž njim ne bodemo več prepirali, ker nam je merodajnejše mnenje zastopnikov slovenskega naroda, ki so se izjavili za versko šolo, kakor pa besedičenje „Narodovih“ člankarjev. Dolžnost katoličanov pa je, da ravno sedaj, ko začenja zmagovati židovski liberalizem, volimo take poslance, ki so strogo katoliškega prepričanja in kot narodnjaki vrli značaji. Sicer pa danes nikdo ne vé, kaj še pride v bodočih šestih letih, in kako se bodo volitve sploh zvršile.

Sicer pa recimo, da morda v prihodnjih šestih letih ne dobimo še verske šole, vendar radi tega ne smemo odložiti orožja. Ko bi bili katoliki v Nemčiji tako mislili ter roke križem držali, ko je bil zá-nje položaj najneugodnejši, gotovo še danes ne bi bili razveljavljeni zakoni, ki so bili naperjeni proti katoliški cerkvi.

Pa obrnimo ost in vprašajmo, kaj bi rekli gospodje pri „Slov. Narodu“, ko bi kdo svetoval: Ne glejmo pri volitvah na narodnostno vprašanje, saj v sedanjem položaju itak ne moremo za narodnost ničesar doseči? Kakor ne smemo opustiti boja za svoje narodne pravice, če tudi so prošnje in zahteve naše bob ob steno, istotako moramo nadaljevati boj za versko šolo, ko bi tudi ne imeli upanja, da kmalu zmagamo. To vprašanje ostane stalno v našem programu, ker sicer bi bila prazna fraza naše geslo: vse za vero, dom, cesarja! Naravnost povemo, da se nam zdi že smešno, ko podpisujejo staro slovensko geslo taki gospodje, ki sicer delujejo nasprotno. Čemu ta hinavščina?!

Danes hočemo še omeniti, zakaj smo objavili glas z Notranjskega o kandidaturi g. dr. Ferjančiča. Hoteli smo dati nekaterim volilem priložnost, da povedó svoje mnenje. Volitve so toliko važne, da je prav, če se čuje več glasov. Tako delajo tudi pri „Slov. Narodu“, ker so objavili telegram iz Mokronoga, v katerem se nekateri volilci izrekajo za gosp. Hrena, dasiravno se velika večina pristašev radikalne

stranke ne ogreva za tega kandidata. Odločno torej zavračamo sumničenje, češ, da hočemo le razdor delati; nas bode le veselilo, če se pred volitvami doseže pošteno in odkritosrčno sporazumljenje, ker taka sloga bi ugodno uplivala na daljni naš politični razvoj.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. februarija.

Notranje dežele.

Volitve v državni zbor. Da Dunaju so se razdružile protiliberalne stranke. Pristaši združenih kristijanov, ki so imeli do sedaj na svojem praporu le besede: Boj proti židom, jeli so se ločiti v krščansko-socijalno in v antisemitsko nemško-narodno stranko. To bo imelo slabe nasledke pri volitvah. Kdor pa je poznal nasprotje teh strank v nazorih, čuditi se je moral, da že sploh toliko časa morejo skupno delovati. — Ker se od višje strani pritiska na to, da katoliški duhovni ne podpirajo kandidature antisemitov, zato so ti poslednji nevoljni na škofo in dr. Lueger se je v naglici celó izrazil, da je nespametno, združenim kristijanom očitati, da so klerikalci, ker so škofoje većinoma liberalni. Tako poročajo židovsko-liberalni listi, katerim seveda ni mnogo verjeti, zato bodemo najbrže čitali v prihodnjih dneh, da dr. Lueger tega ni govoril. — V okraju Landstrasse je mestni odbornik Metzler postavljen kot krščansko-socijalni kandidat za državni zbor. — Staročehe se počasi pripravljajo na volitveno borbo; manjka jim potrebne srčnosti. Jutri bodo imeli še le volilni shod, ki ima konečno določiti obliko volilnega staročeškega oklica. Na tem shodu, h kateremu imajo pristop le povabljeni volilci, bodo se tudi objavila imena staročeških kandidatov za državni zbor. — Na Moravskem najbrže tudi po volitvah ostane vse pri starem, Čehi bodo v manjšini v državnem zastopu, dasi je prebivalec čeških tri četrtine na Moravskem. — Znani poslanec župnik Weber, o katerem se je čulo, da ne prevzame kandidature, se je za-njo zopet oglašil v svojem dose-danjem volilnem okraju, kjer bo gotovo zopet izvoljen.

Nadvojvoda Franc Ferdinand v Peterburgu. Rusko časopisje posebno simpatično razpravlja obisk našega nadvojvode na ruskem dvoru ter poudarja veliko politično važnost tega pohoda, kateri politiki miru daje popolno novo podlago. „Graždanin“ pravi: Ruska želi, da se naslednik na habsburškem prestolu prepriča, kako skuša ruska država vrvnati politiko, da se ohrani mir in s tem pospešuje blagor narodov. — Peterburški „Svet“ ob tej priliki pojasnjuje, kako da sta bile Avstrija in Rusija že od nekdanj v tesni prijateljski zvezi med seboj. Ko je pruski kralj Friderik II. vdrl v Šlezijo, našla je Marija Terezija pomoč pri ruski carici; pričela se je sedemletna vojska in ruski vojaki so se kot zavezniki bojevali proti Prusom. Slavna je bila rusko-avstrijska vojska s Turkom za dóbe Katarine II., ko je bila osmanska država še velemoč. Za Karla I. je zveza Ruske z Avstrijo rodila zmage Suvarove v Italiji. Leta 1805 je zagrozil Napoleon I. habsburški državi, in ruske armade so v bitki pri Slavkovu branile avstrijsko krono. In leta 1849 je sto tisoč ruskih vojakov zadušilo upor Magjarov. Nasprotja so se pokazala še le l. 1853

(Dalje v prilogi.)

se umirimo v svoji lakoti in da se okrepe naši doslej neprestano razdraženi živeci.

Oprostite, g. vrednik, spozabil bi se bil kmalu in prestopil Rubikon, ki me loči od politike nad črto. In naposled, — morda bi ne bilo napačno, ko bi se preselila v bodoče vsa naša smešna politika pod črto nekoliko višje in naše lamentacije nad črto globoko doli v feljtonsko zavetje.

Morda bi se oziralo potem tudi na višjem mestu bolje na naše zahteve, in bi se smatrala naša veselost za resnobo in naša eneržija in pest v žepu za predpustno šalo.

Post — štiridesetdnevni post se je pričel.

Apage — Satyrus! Stiftijanec.

Daniel Sorúr Pharim Dén.

Njegov lastni življenjepis prevel X.

VII.

Nova delitev sužnjev. — Pot proti Tuičem. — Sužnost tam kaj. — Odhod. — Uničenje vasi Gon-de-Moi.

Dva dni smo ostali pri onem jezeru, tretji dan pa so sklicali zbor, da bi se posvetovali, bi li kazalo vrniti se ter poloviti poskrite Dinka. Ker ni bilo pričakovati posebnega dobička, predlog ni bil sprejet.]

Potem so skušali poveljniki svoje tovariše prepričati, da ni varno se tukaj dlje časa muditi, ker

bi jim utegnili ljudje iz rodov Tuič in Rurue, prijatelji rodú Dinka, kake sitnosti delati. Sklenili so odriniti; toda manjši posestniki so zahtevali, da jim odstopijo premožnejši nekaj sužnjev.

Največ sužnjev sta imela Mohamed Ahmed Uad Defála in Ahmed Assemani in še nekateri, katerih imen pa ne vé več. Ta dva sta bila takoj pripravljena deliti sužnje, da bi le prej ko mogoče odrinila iz nevarnega kraja. Zvečer smo že drugje prenočevali, namreč ob Nilu. Par dni pozneje so manjši posestniki bogatine opomnili njihove obljube ter so prišli k Uad Defála in k Assemaniju, da bi dobili sužnjev. Blizu tristo ubogih zamorcev so prignali na neko višavo. Tu sém so prišli vsi oni, ki so hoteli dobiti sužnjev in med njimi je bil tudi moj gospodar.

Pet dni je že preteklo, kar nisem videl matere; sester pa že več kot deset dni nisem videl. Brž ko torej zapazim svojo mater, stečem k njej. Ob pravem času sem vendar še zapazil, da mi sledi neki Djalláb, in predno sem prišel k materi, me je dotekel. Tu si domislím opomina materinega, da naj nikdar nikari ne povém, katera je moja mati, ker sicer bi naju nalašč ločili. Ko me torej preganjalec vpraša, kje je moja mati, pokažem staro sužnjo. Verjeli so mi in ker se jim je zdelo, da bi ta starka ne mogla uiti, pusté mene in mojo mater pri prejšnjih gospodarjih. Ako bi povedal pravo mater, gotovo bi naju drugam prodali ali zamenjali.

A tudi po tej drugi delitvi niso bili vsi zadovoljni in zato so sklenili prirediti velik lov na Tuič-zamorce, ki so stanovali blizu onega kraja. Najprej so poslali oglednike v dotični kraj. Ti so se kmalu vrnili z veselím poročilom, da so blizu obljudene vasi in da so ondi ljudje velike, krepke rasti.

Kmalu so se ti človeški lovci napravili na pot ter gnali s seboj vse dozdej ujete sužnje. Mnogo novih so nalovili ter jih pridružili prejšnjim. Po tem lovu so počivali par tednov ondi; potem so se vzdignili ter udarili v drugo pokrajino ravno istega rodú. Toda ko pridejo tja, silno se začudijo videč, da so vse kože prazne. Prebivalci, ki so zvedeli o napadih in ropih, so namreč zbežali v pustinje. Sovražniki so iskali plena, a brez vspeha. Dobili so le par starih ženic, katere so pa iz jeze umorili. Vrnejo se v svoje šotorišče s tolažbo, da bodo pozneje več sreče imeli. Ta čas pa skušajo izvohati prostor, kamor so Tuiči poskrili svoje žito, kajti da bi ga bili tako hitro odnesli, ni bilo mogoče. Nekoč nalleté na moža iz rodú Tuič, ki je tudi ogledoval, soli že odšli Baggárah in Djallábah. Ti ga ujamejo in tako dolgo mučijo, da jim naposled pové, kje da se skrivajo njegovi rojaki in vrh tega jim je moral še pot do njih pokazati. Iznenadeni Tuiči se razkropé na vse strani, a že je prepozno. Djallábah planejo za njim kakor lačni volkovi in jih kakih petsto odvedejo v sužnost.

do 1856 vsled delovanja avstrijskih ministrov. Ko je pa Prus leta 1866 napadel Avstrijo, ostali so Rusi mirni opazovalci. Vzlasti se je Nemcem posrečilo vzbuditi nezaupanje med obema državama, kateremu, ako Bog dá, bode sedaj konec, ko se prestolonaslednik avstrijski na lastne oči prepriča, da ruska in avstr. država živita lahko v najlepšem miru v blagor svojih podložnih. Tako ruski listi; pač umevno, da so hoteli nemški listi precej v začetku zaprečiti ta pohod, češ, da se vsled tega zna majati trodržavna zveza. Mi smo pa mnenja, da trodržavna zveza Avstriji ne bo nič pomagala; mogočna pa bo Avstrija, kader bi se sklenila zveza avstrijsko-ruska.

Vnanje države

Srbija. Povodom potovanja avstrijskega nadvojvode Franca Ferdinanda se je oglašil tudi „Odjek“. Ta list pravi gledé na dvakratni obisk cesarja Viljema II. v Peterburgu, da politike mogočne Rusije ne more izpremeniti noben inozemski vpliv. Avstrija ne bo dobila tudi vsled potovanja avstrijskega nadvojvode v Peterburg dovoljenja od ruskega carja za nameravano prisvojitve Bosne in Hercegovine. Srbsko prebivalstvo v Bosni in Hercegovini lahko računa s popolnim zaupanjem na bratsko Rusijo in na združenje s severnimi brati. — Da ta list tako besediči, ni pač nič nepričakovanega od njega, ker ima večkrat zmešano glavo.

Bolgarija. Italijanski diplomatski zastopnik grof Sonnaz je sporočil bolgarski vladi okrožnico novega italijanskega ministerskega predsednika Rudinija. Bolgarska vlada je odgovorila na to, da upa, da bo nova italijanska vlada istotako naklonjena Bolgariji, kakor ji je bila prejšnja. Sicer je ta okrožnica napravila na uradne kroge v Sofiji najboljši vtis. — Bolgarska vlada namerava vzpomladi graditi novo železnično progo Sofija - Pernik, ki pa jo bodo pozneje potegnili do turške meje. Ta črta bo za glavno mesto jako važna.

Italija. Vojni minister general Pelloux je rekel, da je povsem neosnovano poročilo, da se bo v vojnem ministerstvu prištedilo šestdeset milijonov; prištedilo se bo k večjemu kakih dvanajst milijonov. Istotako je izmišljeno poročilo, da bo vojni minister predlagal, naj se zmanjša število stalne armade.

Rusija. Omenjali smo že o svojem času, da je vojvoda Filip Orleanski prosil ruskega carja, naj ga sprejme v rusko armado. Car pa je zaradi francoske vlade same odbil princu to prošnjo. Vendar pa je prišel vojvoda na Rusko. Iz Peterburga se namreč poroča: „Vojvoda Filip Orleanski je prišel semkaj nepričakovano, če tudi mu ni car uslišal prošnje za vsprejem v rusko armado. Kmalu po prihodu Franca Ferdinanda d'Este prišel je tudi vojvoda Filip in se nastanil v hôtelu „France“. Nekateri krogi menijo, da se je pripeljal v dvornem vlakcu z visokim gostom ruskega carja vred. Vojvoda Filip zagotavlja, da namerava le ogledati si Rusijo in vdeležiti se lovi.“ Vojvoda Filip je namreč oni mož, ki je skušal povrniti se na francoska tla, a bil zasačen in obsojen na večletni zapor. Čez nekaj časa so ga pomilostili ter pognali preko francoskih mej. — Ako je verjeti nekaterim angleškimi listom, izvršujejo se zakoni proti židovom na vso moč natanko in vestno. Iz Novgoroda je nedavno rusko oblastvo prognalo 617 židov, iz okolice imenovanega mesta pa 94 družin Abrahamovih potomcev. Ako je to poročilo resnično, lahko si mislimo, kak hrup bodo zagnali židovski listi.

Med novimi sužnji mojega gospodarja je bila tudi žena z malim otrokom. Ta otrok je pa tako hudo kašljal, da še drugi po noči spati niso mogli. Gospodar zapové materi, da naj otroka usmrti. Mati tega seveda ni storila. Nato ukaže gospodar meni, naj vzamem otroka, proč nesem, nánj sédem in zadržim. Braniti se nisem mogel in izvršil sem grozodejstvo. Tresoč se na vseh udih se vrnem. Toda čudno! V moje in gospodarjevo veliko začudenje, ki je sam pogledal, kaj sem z otrokom storil, povrne se otrok k materi, kajti ni bil mrtev, ampak samo v omotici. In na čudovit način je bil otrok od takrat kašlja popolnoma ozdravljen. Vendar so ga nečloveški barbari pozneje ločili od matere.

Skoro mesec dnij so ostali naši zatiralci na tem kraju in vedno napadali uboge Tuiče. Konečno so se vendar naveličali svojega krvavega rokodelstva in se odpravili z obilnim plenom. Zopet nas je peljala pot skozi mojo domovino. Tu izvohajo Baggarah na severni strani ozemlja Dinka še neko vas, katero so bili prej prezrli in ki se zove Gon-de-Moii. Brž uderó tja. Nesrečni prebivalci so mirno živeli in niso ničesar slišali o napadih na Dinka in Tuiče. Kar prideró nepričakovano Djallabáh pod poveljstvom krvoločnega Uad-Defála. Večino jih polové in privežejo na težke hlode, staréke in slabotne ljudi pa neusmiljeno pomoré. Le malo se jih je rešilo.

(Dalje sledi.)

Francija. Iz Pariza se poroča 10. februarija: V Marseillu je sodišče odločilo, da oče odloči veroizpovedanje otroka, ako so stariši gledé na to vprašanje nejedini. Pravda je tekla namreč, ker je neki katoliški oče zahteval za svojega otroka katoliško vero, njegova žena pa, ki je bila druge vere, ni v to hotela privoliti.

Belgija. V premogovih rovih v Charleroi se pojavljajo manjši štrajki mej delalci, ki pa se bodo neki združili v en sam velik štrajk, ako se ne bo ugodilo do meseca aprila težnji delavskih krogov za splošno vililno pravico. Dosedaj štrajkujoči delavci zahtevajo pred vsem povikšanje zaslužka. Delodajalci se neki bojé najhujšega in so v velikih skrbeh. Tako vsaj poroča „N. Fr. Pr.“

Anglija. V svojih pastirskih listih so se irski škofje odločno izrekli proti Parnellu. Tako ga n. pr. obsoja primas in nadškof armaghski: „V čem obstoji časnikarska vednost, na katero se snuje ta politiški boj? Časnik nam odkritosrčno pripoveduje, da nima zasledovanje politiških zmotov z npravstjo ničesar opraviti. Ali se hoče s tem reči, da mora božja postava stopiti na stran, ako govoré politiki? Ako bi veljalo to načelo, potem ne bi imele desetere božje zapovedi nikake veljave več za mnoga javna in zasebna dejanja sodnosti. Pravico imam, da govorim za sebe samega; ménim pa, da smem z vsem zaupanjem govoriti tudi za duhovništvo in lajke moje nadškofije. V njih in v mojem imenu izrekam javno, da ne bomo nikdar stopili pod zastavo, katero razviti bi se sramovali.“ — Škof cloghski piše pa tako-le proti Parnellovcem na Irskem: „Naša parlamentarna stranka je razcepljena, naša narodna organizacija je zrušena, godila so se nasilstva, naša dežela je postala prozorišče vsemu svetu, in vse to je provzročil jeden sam mož, ki je po velikih javnih zaslugah moralčno globoko pal. Namesto da bi za nekaj časa stopil s politiškega odra, hoče biti na vsak način vodja irski stranki, s čimer jej sevéda le škoduje.“

Izvirni dopisi.

Iz Črnomlja, 9. februarija. Ne vem, ali bi se drznil Vam zopet kaj poročati iz pozabljene Belokrajne? Če zadenem pri tem ob kako grčo, zakričala bo cela jata grčevih ljudi; in če bi tudi srčno rad pomagal obtesovati grče naše, dobili bodete popravek, podpisan od toliko in toliko Tonetov in Francetov, in če ga Vam prinese tudi čevljarski učenček ob Vašej nenavzočnosti položivši ga na pisalno mizo — kakor sem čul, da je tako tudi bilo — mislili bodete: mólči, natisni, če zineš katero, plačáš kazen in basta. Gotovo ne privoščim Vam kaj tacega, samo to bi rad, da bi naš kót ne bil vedno tako pozabljen, da ne bi mislili, da smo res zaplankani, da se v nas ničesar ne pripeti, kar bi zanimalo i druge, ker v novem letu ste bore malo čuli o nas. Kar ste imeli zadnje praske z našimi visokimi gospodi — da jih bodo spoznali še višji gospodje — od tačas menite, da je vse gladko pri nas. Oj mene! Kaj vse se je že vršilo!

Ker je sedaj zima in hud mraz, ljudje za pečkom sedé, Vi se pa ukvarjate z bodočimi volitvami v državni zbor, Ijaz hočem med dopise o volitvah katero breniti o preteklih naših mestnih volitvah in drugih takih zanimivih rečeh. To pa baš kakor utegnem. Že 20. avgusta minolega leta bil je voljen novi občinski odbor. To bi Vi bili morali videti, kaj je volitev v mestni zastop! To je bilo obetov, obljub in pretenj, vililnih shodov in pojodin, tekanja za pooblastili, celo tam iz Postojne je častni meščan poslal pooblastilo, nekdo je bil celó poldneva oskrbnik neke hiše, da je tudi kot tak volil; delalo se je na vse kriplje, prignalo se je vse na volišče in padla je stara garda kimovcev. Pa kaj, g. župan ni hotel zapustiti stola. Čemu so pač volitve in čemu oblastva, da nobeno ne more pomoči! — Tudi pri nas smo imeli ljudsko štetje. Komisarji za to so bili različni. Najbolj mi je všeč oni petrovške občine. Ta je celo popoldne in celo noč, zjutraj do štirih popisoval, a preštévilil in zapisal samo dve številki. Pravijo, da rudečila in črnila ne more videti in seveda, če nimaš kam namakati peresa, onda niti ne črta. Da pa je izversten sicer, kaže to, da je dobil že od svojega visokega gospoda „belobungsdekret“, češ, naj se bolj doma drži. Za zdaj tole, mimogredé. Ker so ravno pred durmi državne volitve, povem Vam, če bodo paktirali v Ljubljani Vaši „pristni“ Slovenci zopet z Nemci, z enim jim tudi mi lahko postrežemo. Zapisal se je Nemca. Doma je v Senočeh, piše se Mušč. goduje 21. junija, in pri davkarju številke riše. Le kar ponj naj pišejo „Ober“-Slovenci. — Pokazali so se tudi v nas medvedi in naši „hrabri lovci“ neso v svoji hrabrosti znsli kaj storiti. Šli

so nanje, pa so pobegli in puške rajši na klin obesili. Medvedje pa so jo svojo pot nekam mahčili, da ni o njih ne duha ne sluha. Volka opazili pa smo samo jednega in še ta se je nekam zgubil, tako, da raztrgan še ni bil nihče, kakor se od drugod čuje. Pa naj bo danes zadosti, prihodnjič pa vse kaj bolj zanimivega.

Iz bloških hribov, 13. februarija. Vse tarna o hudi zimi. Naj začnem tudi jaz o tem. Toliko je snega, in vendar imamo zopet pomanjkanje vode. V jeseni ustavila nam je vodovod suša, zdaj pa mraz. Mnogim pa drv primanjkuje, nekateri so pa že brez njih, da si morajo baje že na poslopji škodo delati, dokaz, da brez ognja ni življenja. Glad prižene tudi volka celó v vas, kjer so ga že opazili; vendar Nimrodov nimamo, da bi ga šli lovit, ali mu vsaj posvetili nazaj, od koder je prišel. Saj ni čuda, ker smo v nekaki Sibiriji, pa ne samo po zimi, ampak sploh čez celo leto. Tudi od drugod dobite dopise, ki govoré o Sibiriji, a letos je povsod Sibirija, zato ne verjemite vsem, ta častni naslov gre le nam. Veselic predpustom nismo imeli, k večjemu napravimo kak sprehod v Lož k sodišču ali pa k davkarji, da gremo potem ložje nazaj, kamor pot v breg drži.

Sicer smo pa zavedni in delamo vse po geslu: vse za narod, posebno ker vidimo, da državnozbornske volitve že na duri trkajo, in komaj čakamo, da si izvolimo poslanca, ki bo delal vse za narod. Tu bo gradil narodno lestvo, po kateri bo potem sam visoko splezal, tam narodno polico, kjer se bodo narodne naklade spravljale; drugod bo potresal narodni pesek po novih cestah, in zopet drugje, delal bo narodno deveto višjo šolo i. t. d. Narodni kmet se bo pa šibil pod vrlo narodnimi naredbami in hvalil vse-skozi narodnega poslanca. Dovelj naj bo šale — saj pa tudi skušnja uči, da je žalostna resnica, da na obljube se ni zanašati. Volilci postajajo indiferentni in si konečno mislijo, da je vse jedno, ali je poslanec Jožef ali Žefa, ker vidijo, da za kmeta je blagor na jeziku, v dejanji pa vedno težji jarem, dasi so letine vedno slabejše. Glejmo n. pr. na slabi vinski pridelek in druge uime, tako tudi selitev v množini v Ameriko ni več šala. Zgled varčnosti priti mora od zgoraj; tako pa se glavni steber države le izpodkopuje, a paziti je, da se ne zruši na uničevalce stebra! Še nekaj imam na srcu, kar bi že davnej bi rad objavil. Ne vem, če bo Vam to všeč? No, pa z objavami na zadnji strani lista nima baje vredništvo opraviti, a vendar so v listu, ki deluje le v prid naroda. Tu imam namreč v mislih ogromno vrsto objav, ki obsegajo različna in povsod skoraj zanesljiva sredstva za človeško zdravljenje, ki jih svet navadno „Schwindel“ imenuje, dasi je semtertja tudi kaj dobrega vmes. Ali ni to največja napaka, da se z najdražjim imetjem, človeškim zdravjem, rekel bi, tako lahkomišlno po časnikih mešetari. Ali je to tudi za narod, če se vse vprek ponujajo zdravila za vsako bolezen, da se le dobra kupčija dela s tem, ne gledé na to, ali je ljudstvu v resnici v korist? Tudi že naprej vem za ugovore, katere se lahko mojim izjavam nasproti stavijo, a jaz ostanem pri svoji trditvi. Na vsak način bi bilo vrlo dobro, ko bi se mogli iz časniških objav zdraviti, ker smo jako oddaljeni od vsake zdravniške pomoči. Če pa si jo hočemo od daljnega kraja, n. pr. iz Ljubljane preskrbeti, treba je prej dobrega vola ali par krav prodati, sicer si v zadregi za plačo. Tedaj živel narodost!

Dnevne novice.

(Cesaričinja-vdova nadvojvodinja Štefanija) je kupila takozvani Palovac pri Iki v obsegu 12.000 štirijaških sežnjev, kjer bodo takoj pričeli graditi vilo.

(Sklep prvega polletja) na srednjih šolah je bil danes dopoldne s sv. mašo. Prihodnjo sredo se prične drugo polletje.

(Državnozbornske volitve.) Iz radovljiškega okraja se nam poroča: Ravnokar smo zvedeli, da je gospod ces. svetovalec Murnik pisal županu srenje N. in mu nasvetoval Hohenwarta. — Tudi zanimivo, kako se volilci povprašujejo po sklepu pripravljalnega vililnega odbora za mnenje, katerega poslanca želé imeti. Gospode se držnemo vprašati: Kaj pa je zagrešil grof Hohenwart, da bi ga ne smeli voliti v Ljubljani? — Iz brdskega okraja se nam poroča: „Naš župan je prejel od notarja gosp. Kersnika

poziv, v katerem agituje za grofa Hohenwarta proti F. Povše-tu, ter priložen list, katerega naj izpolni z imenom grofa Hohenwarta, češ, ta mož zasluži vse naše zaupanje. — Res je, da grof Hohenwart zasluži vse naše zaupanje, in ravno zato ne zasluži, da bi se iz dosedanega volilnega okraja Ljubljane moral umakniti v gorenjske občine. — Položaj se vedno bolj jasni; sedaj vemo, od katere strani in zakaj se sili grof Hohenwart na Gorenjsko. — Poznamo pa tudi značajne gorenjske volilce, da ne bodo sedli na limance liberalnim agitatorjem, ki po tem potu hočejo na drugem kraju svojega kandidata vrniti v državni zbor. — Iz Moravč poročila prečast. gospod dekan Kajdiž: Zeló sem se razveselil in z menoj gotovo tudi drugi, ko smo brali, da je v naših kmečkih občinah prevzel kandidaturu za državni zbor gosp. vodja Fr. Povše. Prepričan naj bode, da ga bomo z radostjo volili. Le to želimo, da bi morda v našem okraju kje sklicali volilni shod ter nam kot veren narodnjak in strokovnjak v kmetijstvu razvil svoj program. — Naposled objavimo kot posebnost brzojavko gosp. Zupančiča, župana v Doberničah pri Trebnjem; „Naš kandidat je gospod sodnik Golia.“ Zdaj so vendar prepričani neki gospodje, da nismo mi si izmislili te kandidature. Upamo pa, da temu gospodu ne bode dal glasú noben zaveden narodnjak, ker on je bil še pred nekimi leti v nam nasprotnem nemškem taboru in je kot c. kr. pristav v Mokronogu volil pokojnega Deschmanna.

(Za volilne shode ni treba vladnega dovoljenja.) Na podlagi zakona o zborovalni pravici z dné 15. novembra 1867 za volilne shode, kedar se vršé ob času razpisanih volitev in se ne vršé pod milim nebom, ni treba vladnega dovoljenja. Oblastva tudi nimajo pravice, pošiljati k takim shodom vladnega komisarja. Ker se bodo zdaj prirejela taka posvetovanja s poslanci in volilni shodi, opozarjamo volilce na to odredbo.

(Skupni pastirski list avstrijskih škofov.) „Grazer Volksblatt“ je včeraj objavil pastirski list avstrijskih škofov, ki so ga razglasili za bližnje državnozbornske volitve. Naši vladike v tem pismu poudarjajo pomen volitev za prihodnji državni zbor, ki ima prevažne naloge bodisi v socialnem ali pa v cerkvenem oziru, ter ponavljajo zopet svoje zahteve gledé na versko šolo. Proti sklepu pisma pozivljejo škofje avstrijske katolike, naj volijo v državni zbor razumne možé, ki bodo umevali svojo nalogo, značajne možé, ki brezobzirno zastopajo svoja prava načela, svesti si odgovornosti svoje pred Bogom, avstrijsko misleče možé, zveste vladarju in državi; katoliške, odločno katoliške možé; ne takih, ki se katoliške samo imenujejo, pa se po načelih in v življenju katoliških ne kažejo, pač pa one, ki ljubijo cerkev in spolnujejo njene zapovedi. Taki so najboljši zastopniki naše mnogojezične države; kajti katoliška cerkev ne dela med narodi nobenega razločka, vsakemu prizna pravico do obstanka in njegovih posebnosti, a zavrača načelo, da bi se narodi kakor nekdanj pagani ločili in sovražili. Cerkev spoštuje in čisla ljubezen do svojega naroda, spoštuje in čisla jezik pravice in posebnosti vsacega, toda cerkev odločno obsoja, ako se sprevrže ta ljubezen v krivičnost do drugih. Ljubezen do naroda nikoli ne smé nasprotovati krščanski ljubezni do bližnjega. — Gledé politike in vere pravijo škofje: Ne dajte se motiti z ugovorom: Vera nima ničesar opraviti s politikom! Saj vidite sami, kako da se postavodajalni zbori pečajo s strogo verskimi vprašanji. Uprav zato treba v državnih zborih odločnih katoliških možé, ki imajo srce za resnico in cerkev ter tudi v tem oziru umevajo svojo nalogo. — Ta pastirski list je zeló poučljiv in času primeren; bral in pojasnjeval se bode prihodnje nedelje katolikom po vseh avstrijskih kronovinah; tudi naš list ga bo čim preje objavil v celoti svojim čitateljem. — Na Kranjskem se bode čital v nedeljo dné 22. t. m.

(Katoliški shod v Gradcu.) Pripravljalni odbor štajerskih katolikov je izdal oklic, v katerem vabi svoje somišljenike na katoliški shod, ki se bo vršil dné 6., 7. in 7. aprila v Gradcu. — Namen temu shodu je: poučevati, vnemati, zbirati, zjediniti, da bi vendar enkrat — domovini v blagor in človeški družbi v rešitev — v javnem življenju prodrli do zmage ona načela, katere je Kristus učil, s smrtjo zatrdil in s svojim vstajenjem zapečatil. — Tak shod se je vršil že 1. septembra 1869, katerega se je vdeležilo nad tri tisoč vrlih katoliških možé. — Nas veseli, da je na tem oklicu podpisanih nepri-

čakovano veliko Slovencev z južnega Štajerskega; med njimi tudi več gg. deželnih poslancev in družih odličnih Slovencev.

(Vojaški nabori) bodo letos na Kranjskem meseca marca in aprila, in sicer dné 9., 10. in 11. marca v Škofji Loki; dné 12., 13. in 14. marca v Kranju; dné 16., 17. in 18. marca v Radovljici; dné 20. in 21. marca v Višnji Gori; dné 23., 24. in 31. marca v Litiji; dné 2., 3., 4., 6., 7. in 8. aprila v Krškem; dné 10., 11., 13., 14. in 15. aprila v Novem Mestu; dné 17. aprila v Metliki; dné 20. in 21. aprila v Črnomlju; dné 23., 24. in 25. aprila v Kočevju; dné 27. in 28. aprila v Ribnici; dné 29. in 30. aprila v Vel. Laščah. V Ljubljani bo vojaški nabor dné 13. za stolno mesto, dné 14., 15., 16., 17., in 18. aprila za okolico ljubljansko; dné 20., 21. in 23. aprila na Vrhniki; dné 23. in 24. aprila v Prevojah; dné 25., 27. in 28. aprila v Kamniku. Dalje bo vojaški nabor dné 11. in 13. aprila v Vipavi; dné 14., 15. in 16. aprila v Postojni; dné 18. aprila v Ilir. Bistrici; dné 20. aprila v Ložu; dné 22. in 23. aprila v Logatcu; dné 25. in 27. aprila v Idriji.

(Č. g. dr. Gregorec) skliče volilne shode pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, pri sv. Križu na Murskem polju in dné 4. sušca zvečer v „Narodnem domu“ ptujskem.

(Slovensko gledališče.) Jutri se bode predstavljala resna narodna igra „Debora“. Spisal dr. Mosenthal, poslovenil Fr. Cegnar. Iz posebne prijaznosti je prevzel vlogo Lovreta gospod Vekoslav Jenič.

(Restavracija ljubljanske čitalnice) z jutrnjim dnem prevzame g. Trinker, ki bode gotovo občinstvu v vsakem oziru ustrezal.

(Umrla) je včeraj zjutraj dobra in pobožna žena Apolonijsa Birek v Jaršah pri Ljubljani, mati č. g. Fr. Birka, kaplana v Kočevju. Naj je vsem znancem priporočena v molitev.

(Imenovanje.) Asistent tukajšnje c. kr. tabačne tovarne, g. Viljem Steindl, je imenovan oficijalom v Imoski v Dalmaciji.

(Pouk o zdravstvu.) Naučni minister baron Gautsch je izdal na šolska oblastva ukaz, v katerem daje navodila za pouk o zdravstvu na učiteljskih pripravnicah. Mej drugim ukazuje: Vsled odloka z dné 9. junija 1873 mora se ljudski učitelj seznaniti z načeli zdravstva ter ja porabiti za šolsko mladino in tako vplivati na hišo in družino. Otroke naj učitelj pouči o snagi človeškega telesa in o prvi pomoči pri nensadnih nesrečah. V učnih načrtih za učiteljske pripravnice je že sedaj določba, da se morajo učiteljski pripravniki seznaniti s šolskim zdravstvom. Naučni minister odreduje, da naj sposoben zdravnik počenši s prihodnjim šolskim letom 1891/92 v prvem in četrtem letniku poučuje o somatologiji in higijeni. Ta zdravnik izprašuje tudi pri zrelostnih skušnjah. Ravnatelji in nadzorniki morajo paziti, da zdravnik svoj pouk vravná primerno izomiki in doumljivosti gojencev. To pa naj se zgodi tam, kjer so sposobni zdravniki, ki hočejo ta pouk prevzeti za častno plačilo 100—150 gld.

(Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v ponedeljek, dné 16. februarija t. l., v dvoranah hotela „zum goldenen Ross“ slavnostno zborovanje z nastopnim dnevni redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Dav. Jenko: „Slovenska himna“, pöje moški zbor. 3. Izročitev trakú akad. društva „Hrvatska“. 4. Sviranje tamburašev društva „Hrvatska“. 5. Dr. B. Ipavec: „Slovanska pesem“, pöje moški zbor. — Začetek ob 8. uri zvečer.

(Volkovi) so se prikazali okolu Majšberga na Štajerskem.

(Duhovniške premembe) v lavantinski škofiji: Č. g. M. Fideršek, kaplan v Vojniku, je dobil župnijo Sv. Florijana v Doliči; č. gosp. And. Fekonja, provizor v Doliči, gre za kaplana na Ponikvo; č. g. Ign. Rom, kaplan pri Novi cerkvi, gre v Vojnik; č. g. Anton Inkret s Ponikve k Novi cerkvi, č. g. M. Osenjak iz Ljutomera k sv. Petru pri Radgoni, č. g. K. Wenig iz Dramelj v Ljutomer, č. g. Fr. Bratkovič pa ostane na svojem mestu v Leskovci.

Raznoterosti.

— Ljubljanske gostilne nekdanj. Če greš od ljubljanskega kolodvora po dunajski cesti v mesto, vidiš na desni in levi velike hiše z debelimi napisi: „Hôtel Evropa“, „Hôtel Elefant“, „Hôtel Wien“. To so prve ljubljanske gostilne. Tu se lahko dobro jé — in dobro — plača. Nekdanj

Ljubljana tacih imenitnih gostilen ni imela. Še leta 1754. so se popotniki, prišedši v naše glavno mesto, pritoževali, da ne morejo dobiti prenočišča. Po hišab so še takrat morali vsprejemati vojake, in zato marsikak gostilničar tujim gostom ni mogel postreči, kakor bi hotel. Tujci iskali so zavetja po samostanih ali pa zunaj v predmestjih. Celó ministrom se je taka godila. Zato je deželna vlada silila ljubljanske mestne očete, da bi preskrbeli gostilne, kjer bi tujci tudi čez noč lahko ostajali. — Takrat so imeli premalo gostilen, zdaj pa — preveč.

— Črnovice, glavno mesto v Bukovini, broji, kakor kaže zadnji ljudski popis, s predkrajji vred 52.049 duš.

— Dvesto volkov napalo je četo Indijancev, ki so se ob Vinipege-jezeru v Severni Ameriki utaborili. Krvoločne zveri so požrle osemnajst možé, več žen in otrok. Le dva Indijanca sta se rešila grozne smrti ter sporočila strašno nesrečo drugim tovarišem.

— Soha Viljemu Tellu. Dne 19. maja bodo v Lausanne odkrili ob sijajni slovesnosti spomenik Viljemu Tellu. Soho bo izdelal pariški kipar Antonin Mercié, ki je dobil v ta namen od Ozirisa v Parizu splošno znanega dobrotnika, prispevek 100.000 frankov.

— Na hoduljah iz Rusije v Pariz. Dornon, ki je prišel l. 1889 na Eifflov stolp na hoduljah, namerava prehoditi isto pot, kakor častnik Winter, na hoduljah iz Rusije v Pariz. To daljno pot bo prekoráčil neki v 30 dneh, torej bo moral vsak dan 70 kilometrov prehoditi.

— Lakota leta 1817. Stari ljudje vedó še marsikaj povedati, kako huda lakota je bila leta 1817. Starček pri devetdesetih letih mi je pravil: „Tako skledo žgancev so mati na mizo prinesli, da so se kar krivo držali; pa komaj smo prišli po jedi do vrat, pa smo bili otroci zopet lačni. Blagoslova božjega ni bilo.“ — Silno trdo je bilo takrat za živež. Prof. Apih piše v letopisu „Matiče Slovenske“ za leto 1890, kako drago je bilo takrat žito. O „kresu“ je veljal mernik pšenice v Ljubljani 8 gld. 20 kr., in sicer zlatega denarja, rž je bila po 8 gld. 40 kr., turšica po 8 gld. 12 kr. V Celoveu je bila še večja draginja. Tam se je plačal dné 19. junija mernik pšenice po 40 gld. v papirji. — Ali hvala Bogu, ta draginja ni dolgo časa trajala. Kakor je prišla novina, so tudi žitne cene pale. Naslednje leto — 1818 — ni veljal mernik pšenice več, kakor 1 gld. 40 kr. Leta 1825 pa je bilo žito tako po ceni, da se je prodajala v Kranju pšenica po 1 gld., rž pa po 30 kr. mernik.

— Kako se je godilo Amerikancu, milijonarju v Evropi. Angleški listi pripovedujejo ta le dogodek, ki se je pripetil znanemu milijonarju Aleksander Vienne, ki prebiva v Napi v Kaliforniji. Vienne je bil na potovanji v Evropo, kamor je prišel meseca septembra preteklega leta, da bi obiskal Italijo in prezimil v Nici. Seboj je imel nekaj sto funtov sterlingov in kreditno pismo. Po Laškem je srečno potoval in čez dva meseca je šel v Monte Carlo, kjer je hotel ostati čez zimo. Kmalu po njegovem dohodu semkaj se je to-le pripetilo: Iz igralnice, kjer je priigral veliko vsoto denarja, šel je domov, a na poti so ga napali roparji. Ti so mu pobrali vse, kar so dobili pri njem, telesno ga poškodevali in pustili nezavestnega na cesti. V tem položaju ga je prišla policija in odvela pred sodnika. Ta mu pa ni verojel, da je okraden ter ga je poslal domov. S tem pa mu je bilo bore malo pomagano, zakaj ni krajarja ni imel pri sebi. Ker je le angleško govoril, ni se mogel z nikomur sporazumeti. Njegova hišna gospodinja mu je vzela vso njegovo prtljago, ker jej ni mogel plačati stanovanja ter mu je pokazala vrata. Vienne je šel v Nico, kjer so bivali prijatelji njegovi. Na potu je nagovoril marsikaterega potnika, ker je menil, da se bo z njim po angleški pomenil. Toda ker je bil jako shujšal, obleka njegova pa raztrgana, imel ga je vsakdo za pijanega berača ter mu ni hotel pomagati. Prišedši v Nico, ni dobil svojih prijateljev, ker so bili vze vsi odpotovali. In ni ga dobil človeka, komur bi bil mogel potožiti svojo usodo. Naposled ga je prišla policija kot potepuha in ker ni dobila pri njem nikakega papirja, verojela ni njegovim besedam. Policijski načelnik se je smejal, ko mu je Vienne pripovedoval, da je okraden ter ga je obsodil zaradi beračenja na mesec dnij v zapor. Ko so pretekli ti dnevi, šel je Vienne v Marseille in tu povedal američanskemu konzulu, kako in kaj se mu je vse pripetilo. Ta ga je spravil na ladijo, ki ga je odnesla v Ameriko. Gotovo bo še dolgo pomnil to potovanje.

— Priporočila vredno. Na ruski železnični postaji T. je dobra restavracija in zato se potniki radi malo ustavijo, da se okrepejajo. To pa so dotični natakariji zlorabili. Ako se je namreč popotnik pokrepčal in je dal za jed in pijačo en, dva ali več rubljev, ni imel natakara drobiža, da bi poravnal račun ter je odhitel po-nj. Predno pa se je povrnil z drobižem h gostu, odžvižgal je že strojevodja in gost je moral urno skočiti v kupé, če je hotel naprej odpeljati se. Potnik, katerega so že večkrat dotični natakariji tako odrli, sklenil je maščevati se nad njimi in gostilničarjem. Ko se je nekoč poživil, dal je natakarju tri rublje, naj si izplača. Seveda ni imel natakara nikakega drobiža ter je odhitel po-nj. Ker je bil že skrajni čas, da bi šel potnik v kupé, ker je imel vlak vsak čas oddrati, natakarja pa le še ni bilo, zgrabil je naš pot-

nik brž sreberne nože, vilice „za zastavo“ in je pohitel v kupé. Komaj sede na klop, že je bil natakár za njim, rekóó: „Prosim, gospod, tu je Vaš drobiž.“ Od tedaj imajo natakárji na imenovani postaji zmirrom drobiž.

— Hudi davki. Odkar kmet kmetuje, menda se zmeraj pritožuje čez hude davke. V naših časih so strune res precéj napete, pa v knjigah beremo, da so bili pred več stoletji davki še hujši, kakor zdaj. Tako so plačevali pred 400 leti poseben „turški davek“, ali davek za vojsko zoper Turke. Vsak gruntar je plačal (poleg družih davkov) 1 gl. „za Turke“, žena je plačala polovico tega, kar je plačal mož; mladeniči, dekleta, celó mali dojenčki po 4 vinarje. Posli so morali dati 7 vinarjev na leto. Ker je imel denar mnogo večjo veljavo, kakor sedaj, ta davek ni bil nikakor majhen. Plačevali so ga vsi od kraja, graščaki, duhovniki, samostani, celó — berači. — A v kljub temu, da so zmeraj nabirali denar zoper Turke, so vendar-le Turki malone vsako leto romali po slovenskih pokrajinah.

— Po čim se je pred 300 leti pilo vino. Cesarska postava od leta 1576 je določila za Ljubljano tele vinske cene: bokal prosekárja 7 kr., vipavca 6 kr., najboljšega 7 kr., terana 5 kr., bokal slabega vina 3 kr. — Kosilo je veljalo za gospodarja 10 kr., za hlapca 8 kr., pri kosilu sevéda polič vina. Kaj ne, srečni časi!

— Kakovpliva morje na živali. Vse živali brez razločka postanejo na morji krotkejšé, celo najbolj divje zveri se čutijo nekako oslajljene. Opice močno občutijo morskó bolezen, istotako škóduje morje tudi ptičem, zakaj med vožnjo na morji čisto nič ne pojo. Kokoši in gosí se jako posušé, petelini ne pojo več, golobje poginejo, samo race ostanejo neki žive in ješče. Psi in mačke so jako nemirne; zadnje so večkrat po pol dneva skrite, psi pa se stiskajo k ljudem ter nočejo skoro nobene reči več jesti. Voli, bivoli in konji se na morji kmalu privadijo svojim krmiteljem. Vožnja na morji neki samo na prašiče in kače nikakor ne vpliva.

— Štrajkujoči zdravniki. Kakor poročajo angleški listi, nameravajo škocijski zdravniki splošno štrajkati. Nedavno so imeli v Edinburghu shod, na katerem so vsi govorniki omenjali prežalostnega stanja škocijskih okrajnih zdravnikov. Lansko leto so štrajkali v Londonu redarji, zdaj v Škociji pa zdravniki. Kakor je videti, so posebno angleška tla oblagodarjena s štrajki.

— Prebivalstvo na Ogrskem. Po naj-novejšem ljudskem popisu broji prebivalstvo ogrskih dežel 17,335.929 duš, proti 15,642.102 leta 1880. Ogrska dežela sama za-se ima 15,122.514 prebivalcev. Tu se je pomnožilo za 1-15, na Hrvaškem za 15 42 in v Reki za 38-22 odstotkov.

— Baron Nicolai. V nekem francoskem samostanu je nedavno umrl brat Ivan Ljudevit pl. Nicolai, ki se je bil umaknil iz viharnega življenja že pred petindvajsetimi leti. Baron Nicolai je bil svoje dni pribočnik ruskega carja Nikolaja in carski namestnik v Kavkazu. V boji, v katerem je zmagal Samyl, bil je ranjen. Nevarno ranjen se je dal prenesti na Francosko. Tu se je seznanil z rajnim msgr. Dupanloupom in je prestopil v naročje kato-liške cerkve.

Telegrami.

Dunaj, 13. februarja. Kakor se poroča iz Peterburga „Pol. Corr.“, pojde ruska carica še ta mesec v Atene, da tam obiše svojega zbolelega družega sina velikega kneza Jurija, ter ostane nekaj časa pri njem.

Beli Grad, 13. februarja. V današnji seji skupščine se je pričelo posvetovanje o proračunu, katerega se je vdeležilo mnogo poslancev. V vladnih krogih se méni, da bo proračun kmalu rešen, ko je budgetni odsek sam dispozicijski fond povikšal za 200.000 dinarjev.

Peterburg, 13. februarja. Pri včerašnjih dvorni veselici je plesal nadvojvoda Franc Ferdinand prvo četvorko s carico. Danes se je nadvojvoda vdeležil parade čet, potem obeda v Aničkovi palači, zvečer pa odpotoval v Moskvo.

Peterburg, 14. februarja. Nadvojvoda je odpotoval ob desetih zvečer v Moskvo. Na kolodvor so ga spremili car v avstrijski uniformi z zlatim runom ter vsi veliki knezi in dostojanstveniki. Od carice in velikih kneginj se je poslovil nadvojvoda v Aničkovi palači. Tu je bil obed, pri katerem je car napil avstrijskemu cesarju in nadvojvodi; mej tem pa je svirala vojaška kapela avstrijsko himno. Nadvojvoda je napil carju, carici in carski družini. Nadvojvoda se bo v Moskvi nastanil na Kremli kot gost carskega dvora.

London, 13. februarja. Irska poslanca Dillona in O' Briena so danes popoldne v Folkestovnu zaprli, ko sta prišla iz Boulogne.

Piccolijeva esenca za želodec
pospešuje in ureja s svojim razmeščujočim učinkom prebavljanje. 1 steklenica 10 kr., zaboječ z 12 steklenicami gl. 1-36. (8)

Umrli so:

11. februarja. Elizabeta Kavčič, gostija, 85 let, Vegove ulice 12, ostarelost. — Ignacij Slatner, krtačarjev sin, 14 dni, Tržaška cesta 27, slabosti. — Dr. Franc Ambrožič, mestni zdravnik, 47 let, Marije Terezije cesta 5, otrpjenje srca. — Ceclija Švigel, kuharica, 62 let, Frančiškanske ulice 6, jetika.

12. februarja. Julijana Hönigman, ševlarjeva hči, 4 dni, Poljanska cesta 35, oslajljenje.

Tuji.

12. februarja.

Pri **Maliču**: Rossmann, asistent, z Dunaja. — Kopper, iz Nemčije. — Kraut in Steinmakler, trgovca, z Dunaja. — Miška, krojač, z Dunaja.

Pri **Stonu**: Heymaier, trgovec in Plaškowitz z Dunaja. — Debeljak, župnik, iz Dvora. — Pokorny, c. in kr. major v pok., iz Celja. — Rector, trgovec, iz Lipsije. — Retlich, uradnik in Schäffer, višji nadzornik, iz Beljaka. — Schiek, trgovec, z Ogerskega. — Mahorčič iz Sežane. — Martin, trgovec, iz Nemčije. — Žnidaršič, profesor, iz Serajeva. — Rome, župnik, iz Naklega.

Pri **avstrijskem caru**: Vadnov, gostilničar, iz Postojne.

Pri **bavarskem dvoru**: Kantz, zasebnik, iz Ljubljane. — Strämle, trgovec, iz Beljaka.

Pri **Južnem kolodvoru**: Vrančič, vinski trgovec, iz Metlike. — Winkler z Dolenjskega. — Rogelj, krznar, soprogo, iz Tržiča. — Felle, kupčevalec, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		741.2	-6.6	brezv.	oblačno	3 10
13. 2. u. pop.		739.8	0.2	"	jasno	sneg
9. u. zveč.		738.5	-5.4	"	"	"

Srednja temperatura -3.9°, za -1.3° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

14. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	15	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% " " "	92	"	20	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	10	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	75	"
Akcije avstr.-ogerske banke	988	"	—	"
Kreditne akcije	308	"	75	"
London	114	"	30	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	07	"
Cesarski cekini	5	"	42	"
Nemške marke	56	"	10	"

Zahvala.

Za brezštevne dokaze odkritosrčnega sočutja med boleznijo in povodom smrti našega preljubega soproga in očeta, gospoda

MED. DR. FRAN AMBROŽIČ-a

izrekajo vsem, posebno pa prečast. duhovščini, gospodom služnikom c. kr. drž. železnice, slavnim društvom: zdravnikov na Kranjskem, „Sokolu“, „Slavcu“, šišenski čitalnici, slavni zadrugi lekarničarjev in darovateljem prekrasnih vencev najiskrenejšo zahvalo

(1) žalujoči ostali.

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi v Ljubljano, katera mu določila prvo številko brezplačno, in iz katere more izpredvideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (14)

Josip Groselj,

podobar v Selcih
(Gorenjsko)

se uljudno priporoča visokocastiti duhovščini, cerkvenim predstojništvom in sl. občinstvu v izdelovanje vseh v

podobarsko stroko spadajočih del

iz kamna, gipsa in lesa, istotako tudi iz marmorementa. (8-2)

Naročila izvršuje točno, natančno in cenó.

Piccolijeva esenca za želodec,

priréjena po lekarju PICCOLI-Ju v Ljubljani, je želodec krepčujoče, telesno zaprtje in gliste odstranjuječe sredstvo; rabi se tudi uspešno proti zlatej žili (hemoroïdam) ter urejuje s svojim razmeščujočim učinkom prebavljanje in sploh delovanje želodca. 1 steklenica velja 10 kr. Esenco za želodec pošilja izdelovatelj v zabočkah po 12 in več steklenic. Zaboček po 12 stekl. velja gl. 1-36, z 55 stekl. (zaboček 5 Kg.) velja gl. 5-26. Poštne troške plačajo naročniki. (60-23)

Na prodajo je

hiša z 20 orali zemljišča

na Brezji pri Mariji Pomagaj.

Več pové posestnik Janez Ažman, pošta Radovljica, Gorenjsko. (3-2)

Zobozdravnik Schweiger stanuje

hótel „Stadt Wien“ (pri Maliču)
št. 25 in 26, II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne, od 2. do 5. ure popoldne. Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1/2. ure.

Najnovejše iznajdbe in sredstva v zobozdravništvu. Najboljše plombe, po barvi zobem prikladne. (27)

Za vsa dela se jamči.

Bilanca

Kmetske posojilnice ljubljanske okolice v Ljubljani za leto 1890

Activa.		Pasiva.	
1. Gotovina v blagajni sklepom leta	7349 21	1. Glavni deleži (100 à 100 gl.)	10000 —
2. Posojila in sicer:		2. Opravilni deleži (273 à 5 gl., 111 à 1 gl.)	1476 —
a) proti intabulaciji . . . . . gl. 69662—		3. Reservni fond glavnih deležev	5357 89
b) proti menici . . . . . " 54644—		4. Posebni rezervni fond	1521 64
c) proti menici in zastavnemu pismu . . . . . " 16110—	140416 —	5. Hranilne vloge	133183 40
3. Denarji naloženi pri denarnih zavodih	12061 19	6. Kapitalizovane obresti hranilnih vlog	5467 66
4. Inventar	187 91	7. Dividenda opravilnih deležev	15 30
5. Zaostale obresti	563 32	8. Za leto 1891. naprej plačane obresti posojil	1403 21
6. Neoparvnani prehodni znesek	3 95	9. Dobiček	2161 48
	160586 58		160586 58

Ljubljana, dné 9. februarja 1891.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez s. r. V. Jenko s. r. Oton Bayr s. r. A. Knez s. r. J. Verhovnik s. r.

Nadzorstvo „Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1890 leto in vam naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadrúžnej pisarni, kakor to zahteva § 30., al. 4. društvenih pravil. (3-2)

Za nadzorstveni odbor:

E. Ločnikar s. r. Dr. Jos. Vošnjak s. r. V. Ogorelec s. r.

Prememba stanovanja.

Lorenc Zdešar
stanuje od danes nadalje
v svoji novi hiši
na Tržaški cesti. (2-2)

Cena
2 gld. 95 kr.

S kalendarijem
3 gld. 75 kr.

Ura z

in zvončkom,
sveti, vis. 18cm
vine, je dobili

budilnikom

ki se po noči
vokroviz ko-
vine, je dobili

EMIL MAYER na Dunaji,
I, Bauernmarkt, 12.

Centiki stenskih in žepnih ur se pošiljajo brezplačno, če se zahtevi priloži poštna marka za poslatev. (12-1)

Važno za izseljence.

V moji zalogi je izšla:

„Angleščina brez učitelja“ v slovenskem jeziku.

Pomožna knjiga
za potovalce v Ameriko.

S podobami vseh kovinskih denarjev Zjedinjenih držav severne Amerike (sprednja in zadnja stran) v pravi velikosti.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

J. GIONTINI,

(3-3) bukvarna in trgovina s papirjem, Ljubljana.

Najboljše in najsigurnejše učinkujoče

parno ribje olje,

katero lahko prebavlja vsak, tudi najslabotnejši želedec, in katero ima v sebi najboljše redilno snov, se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni **Plocolljevi „pri angelju“** v Ljubljani na Dunajski cesti. Ribje olje primešano s **kotranom** steklenica 80 kr. Pri večjih naročilih primeren popust. — Vnanja naročila izvršuje se točno po poštnem povzetju. (15-2)

Vsestransko potrjeno zdravljenje.

Vsem na živcih boleljajočim

najtopleje priporočena v 21. izdaji izšla knjiga

ROMAN-a WEISSMANN-a. (2-1)

O živčnih boleznih, o zabranjenji in zdravljenji.

Dobiva se brezplačno v lekarni

— **Jožefa Svobode v Ljubljani.** —

Spričevala slovečih zdravnikov.

Brez zdravil.

Nepresegljivo za zobe

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevaloče, zabranjuje **grijlobo** zob ter odstranjuje iz ust **neprijetni duh**. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva **jako okrepčevaloče** ter ohranjuje zobe svetlo-bele, a 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno **sveži** v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna

Ubald pl. Trnkóczy

diplomovani posestnik lekarne in kemik, poleg mestne hiše v Ljubljani.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy-ja, deželna lekarna, Sackstrasse
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, pri sv. Francišku, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113.

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstadtstrasse 30.
Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radeckiju“, III., Radeckypplatz 17.

Zunanja naročila se s prvo pošto izvršujejo. (12-1)

Ustanovljeno 1781. leta.

Zalogo najlepših grobnih spomenikov

ima

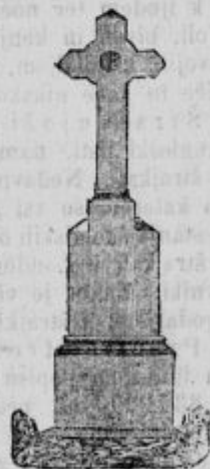
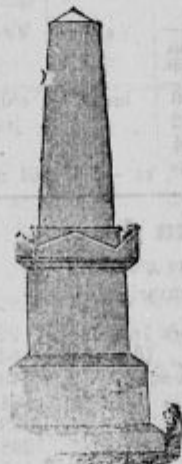
Eduard Hauser,

c. in kr. dvorni kamnoseški mojster,

Dunaj, IX., Spitalgasse št. 19^I.

Grobni nakit od granita, grobno omrežje in grobne svetilnice itd. Naročila za izdelovanje rakev, prevažanje spomenikov in vsa v to stroko spadajoča naročila se hitro in najceneje izvršujejo.

Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

Premija na svetovni razstavi v Londonu 1862, Parizu 1867, Dunaji 1873, Parizu 1878.

Klavirji na obroke za na deželo, salonski krilasti klavir, pianine,

iz tovarne svetovno znane trdke (Gottfried Cramer) — Wilh. Mayer na Dunaji za 380 gld., 400 gld., 450 gld., 500 gld., 550 gld., 600 gld., 650 gld., pianine za 350 gld. do 600 gld.

Klavirji družih vrst za 250 do 350 gld.

Izposojilo klavirjev za na deželo pod najugodnejšimi pogoji (12-1)

Prodajalnica in posojilnica klavirjev A. Thierfelder, Dunaj, VII. Burggasse 71.

Št. 25343.

Razglas.

(3-3)

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je sklenil in magistratu naročil, da je razpisati nasledna službinska mesta na novo organizovane občinske policijske straže.

1. Službi dveh stražniških vodij z letno plačo 450 gld., stanarino 50 gld. in pravico do petletnih doklad po 20 gld.

2. Službi dveh detektivov z letno plačo 450 gld., stanarino 50 gld. in pravico do petletnih doklad po 20 gld.

3. Službe deset stražnikov I. vrste z letno plačo 400 gld., stanarino 40 gld. in pravico do petletnih doklad po 15 gld.

Te službe so vse stalne. Razpisane pa so poleg njih tudi še

4. službe štirindvajset stražnikov II. vrste, katere so ali stalne ali začasne. Stalno nameščen stražnik II. vrste ima pravico do letne plače 365 gld., do stanarine 40 gld. in do petletnih doklad po 10 gld. Začasno službujoč stražnik ima po 1 gld. mezde na dan.

Razen navedenih pripadnin gré vsakemu stražniku naturalna obleka in obutev, detektivoma pa po 50 gld. letnega pavšala za obleko.

Prošnje za te službe je vložiti pri podpisnem magistratu

do 28. februarja letos.

Prošnje, katera mora biti pravilno kolekovana z vsemi prilogami vred, spiši prosilec sam in ji prideni izkazila o starosti (krstni list), o trdnem zdravju, posebni sposobnosti za službo, znanji slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu (šolska spričevala), pa o dozdanjem vedenju in službovanju, oziroma poslovanju; vrhu tega bodi v prošnji povedano, je-li prosilec oženjen ali samec. Dobro kvalifikovani bivši orožniki s potrebnimi svojstvi bi občini najbolj ugajali za stražniško službo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 28. januarja 1891.

Župan: Grasselli, I. r.

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom priporočam podpisana svojo bogato zalogo mnogovrstnega blaga za vsakoršno

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale in dalmatike, bandera, zastave, baldahine in banderčke pred sv. R. Telesom.

Razno blago za cerkveno perilo istotako že izgotovljeno, kakor: albe, korske srajčice, korporale in raznovrstne rutice imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na vezenje izvršujem točno ter preskrbim zameno, popravo in prenovljenje starega cerkvenega orožja.

V zalogi imam tudi pasarske cerkvene izdelke, n. pr:

monštrance, svetilnice, križe, svečnike, kelihe, lestence itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po mogoče nizkej ceni.

(10-9)

Velespoštovanjem

Ana Hofbauer v Ljubljani.

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven od dné otvorjenja vožnje.

Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdalej navzgor.

8:00	7:00	8:10	iz Trsta, St. Andreja v	—	—	1:00
8:10	7:10	9:55	» Trsta j. k. . . . . »	—	—	9:30
6:45	11:42	4:25	» Ljubljane j. k. . . . . »	7:13	—	4:52
3:47	—	1:15	» Trbiža . . . . . »	10:16	3:16	7:55

0. 2153	0. 2155	0. 2157	Klm.	Postaje	0. 2152	0. 2154	0. 2156
2. 3.	2. 3.	2. 3.			2. 3.	2. 3.	2. 3.
zjutraj	opoludne	zvečer	—	iz Ljubljane drž. k. v	6:35	11:25	4:15
7:25	12:00	6:25	—	» Čerču p. . . . . »	6:19	11:09	3:59
7:42	12:17	6:42	6	» Trzin . . . . . »	6:00	10:50	3:40
8:01	12:36	7:01	5	» Domžal . . . . . »	5:52	10:42	3:32
8:14	12:49	7:14	2	» Jarš-Mengiša . . . . . »	5:37	10:27	3:17
8:29	1:04	7:29	3	» Homea p. . . . . »	5:28	10:16	3:06
8:35	1:10	7:35	2	v Kamnik . . . . . iz	5:19	10:09	2:50
8:50	1:25	7:50	5				

Nočne dobe (od 6:00 zvečer do 5:50 zjutraj označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.